

μην: ἀλλ' ἄτε αὐτὸς ὡς ἔξω φρεσκῶν καθεῖτως
 (καὶ γὰρ λέ ποι θύει Σύρος, δευτέροις δὲ
 τοῖς περὶ τὰς ἀνοίας οἱ ωδὲ τὰς Αὐτοληώ
 αὐθίρωποι) τὸν Θυμὸν ὄρῶν ἐνθάσιωνται τῷ
 αἰλύρου, καὶ τὴν σχέσιαν εἰδὼς, ὡς αὐτεῖ-
 πει, ως μή παράντα κολαθεῖν. προστοισό-
 μένος δὲ δύκταια, καὶ αἴσταστὸν ἀκέσειν, προσκυ-
 νῆσας τε ως ἦδη βασιλέα, γερματεῖον ἥπιστε τῷ
 φόνῳ φέρον τὰς ἀντολὰς, ἐνος γὰρ τῷτο τυραννικὸν,
 εἴ τινας ἐκπέμποισι ἕπει φόνον ἀκελτον, ἐντέλ-
 λεθαι τῷτο δῆλον γερμάπων, ἵνα μὴ γιγνόμε-
 νον, ἢ ἀκατασήμων. Οὐδὲ Πλαυτιανὸς τυφ-
 λώτων τῇ δηθυμίᾳ, δίδωσιν αὐτῷ τὸ γερμ-
 ματεῖον, καὶ ἐκπέμπει ἕπει τὸν φόνον, ἐντειλά-
 μένος, ἐπαὶ ἀμφοτέρους διαχείσηται, πρὶν δια-
 βόητον γερέθαι τὸ πραχθεῖν, πέμψαι τὰς καλέ-
 σοντας αὐτὸν, ἵνα ὀφελῇ πρῶτον ἐν τοῖς βασι-
 λείοις, ἢ ἀκαθῆτη τῷ βασιλείαν πρᾶγματαβάγ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ.

Ἐπὶ ταῦταις δὴ τοῖς συνθήκαις αὐελθὼν ὁ
 χιλιάρχης, εἰσῆλθε μὲν δῆλον πάσης τῆς βα-
 σιλικῆς οἰκίας καὶ τὸ ἐνος ἀκαλύπτως. εἶδὼς
 δὲ ἀδυάντον ὃν δύω διαχειρίσεθαι βασιλέας,
 καὶ ταῦτα ἐν διαφόροις οἴκοις θεῖβοντας, ε-
 πιστὰς τῷ δωματίῳ τῷ Σεβίρῳ, καλέσας τὰς

τῷ βασιλικῷ θαλάμῳ φύλακας, ἵξισκον εἰσα-
χθῶσαι εἰς αὐτὸν, ὡς δὴ υπέρ σωπείας αὐτῷ
τηνδιάγγελλων. Οἱ δὲ, δηλώσαντες πόδα Σεβίρω,
καὶ κελδόσαντος αὐτῷ, τὸν χιλιάρχον εἰσῆγαν.
Οἱ δὲ εἰσελθῶντες, Ή καὶ σοι, ἔφη, ωδέωσον, ὡς
μονὸν ὁ πέμψας οἴεται, φονοῦς καὶ δίμοις, ὡς δὲ
αὐτὸς εὔχομαι τε, καὶ βάλομαι, σωπήτε, καὶ
δέρψατε. Πλαυτιανὸς δὲ ἐπιβελόων τῇ αρ-
χῇ, σκέτελατό μοι φόνον σὲ τε καὶ τὸ παιδός,
καὶ τοῦ λόγοις μόνον, ἀλλὰ καὶ γεάμασι, καὶ
μαρτυρεῖ τὸ γεαμματεῖον. Εγὼ δὲ υπερχόμεν-
μεν, ὅπως μὴ εἴμαι τὸ ἔργον παραπομένω,
ἀλλως ἐγχειρισθῶ. Σοὶ δὲ ταῦτα δηλώσων ἦκα,
ὡς αὐτὸς μὴ λάθοι τὰ τολμώματα.,, Τοιαῦτα τινα
λέγοντος αὐτῷ, καὶ δακρύοντος, ὡς δέδεις οὐ
Σεβίρος ἐπίσθυσκε, ἀλλ' ἀτε πολὺ ἔχων ἢν τοῖς
τέρνοις τὸ Πλαυτιανὸν φίλον, συσκόβει τινα καὶ
σκληρὰ τὸ πρᾶγμα υπώπτευσι. Νήγει τότε τού-
δην αὐτῷ, ἔχθει τῷ Πλαυτιανῷ, καὶ μίσει τῆς
ἔκείνες Θυγατρὸς, δέρικεναι τινὰ τέχνην κατ' αὐ-
τῷ, καὶ δέρβελλων θαυμόρον. μεταπεμψάμενος
δὲ τὸν γόνον ἥτιατο, ὡς τοιαῦτα κατασκόβαζοντα
καὶ αὐδρὸς εὔνες καὶ οἰκείας. Οἱ δὲ Αὐτωνῖνος, τὰ
μονὸν πρῶτα ἀπάρμνυτο, μηδὲ εἰδούσια φάσκων τὰ
λεγόματα. ἔγκαιμον δὲ τὸ χιλιάρχον, καὶ τὸ
γεαμματεῖον δεκτηύστος, παρεθάρσωέ τε αὐτὸν,
καὶ πρόσβεπτον εἰς τὸν ἐλέγχον οὐ Αὐτωνῖνος. οὐ
δέ χιλιάρχης ὡρῶν οὐσον ἦκει πινδών, δε-
διώστε τινὸς τὸν Πλαυτιανὸν τὸν Σεβίρον εὐ-

νοια, βητσάμυνος, ώς εί λάθοι ή βηβλή, καὶ μὴ εἰλεγχθείη, ὅλεθρος αὐτῷ, γάρ οὐ τυχῶν ἐπίρπται· “Καὶ τίνα, ἔφη, οὐδέποτε, εἰλεγχον μείζονα βάλεθε, ηποίων διπόθετον φωρωτέρων; ἐπεξέτατε γὰρ δέ μοι, ἔφη, πορεγλωσσόντι τῷ βασιλείων, διά τινος πῶν ἐμοὶ πισῶν διλῶσαι, ὅτι δι τὸ εργον κατείργασαι. οὐ δέ αὖτις εἴται πισθύσας, καὶ οἰόμυνος ἔριμα τὰ βασιλεια καταλήψεσαι. ὅταν δέ αὐτίκηται, ύμετέρου οὐδι εργον, σύρειν τὸν ἀλήθειαν. Ήσυχίων δὲ εἰραι πολλοὺς αὐτὸν βασιλεια κελδόσατε, ὅπως τὸ πραττόμυνον μὴ προγνωθοῦν, αὐτέραπον·,, Ταῦτα σίπων, οὐτέλεται τινι τῶν πισθύτων εἰσαυτῷ, αὖγειλαι Πλαυτιωνῷ οὐκενή τὸν ταχίσκιν, κεῖθαν γὰρ ἀμφοτέρων τὰς βασιλέας, καὶ δεῖν αὐτὸν σύδον εἶναι, περὶν ἐκπυτα τῷ δίμῳ γένεθαι, ώς αὐτὸν τῆς ἀκροπόλεως κατειλημμένης, τὴν τῆς βασιλείας ιδρυμένης, ἐκόντες τε, καὶ ἀκοντες πάντες ὑπακόοις ἐκεστομένοι βασιλεῖ, αὐλὴν οὖντι. Τέτοις πισθύσας οὐ Πλαυτιωνὸς, οὐδὲ δείλων ἐπέραν, αρθεὶς ταῖς ἐλπίσι, θώρακα μὲν ἀμφικύνυται, τῆς τῷ σώματος ασθελείας χάειν. κρύψας δέ αὐτὸν τῇ λοιπῇ εἰδῆτι, βηβάς ὄχηματος, αἰσινδίως εἰς τὰ βασιλεια οὐπείγετο, ὀλίγων αὐτὸν πεπεμπόντων, οἱ παρῆσαν, οἰόμυνοι κεκληθαί τον πῶν βασιλέων δικτινα εἰπεῖζαντα. ώς δέ εἰπέσι τῇ βασιλείω αὐλῇ, ακωλύτως τε εἰσῆλθον, αὔγουστον τὸ πραττόμυνον τῷ φυλάκων· ὑπαντώμυνος οὐδὲ

χιλιάρχος, ἐνεδρῶν τε περοσεῖπον αὐτοκράτορα, καὶ δῆτε σωμήθως λαβόμενος τῆς χειρὸς, εἰς τὸ δωμάτιον εἰσῆγαγμόν, εὑθα διφασκού εἴρρηθαι τὰ τῷ βασιλέων σώματα. ἦδη δὲ παρεσκεύακει ὁ Σεβῖρος νεανίας τῷ πολέμῳ αὐτὸν σωματοφυλάκων, οἵ συλλήφονται αὐτὸν εἰσελθόντα. Οὐ δέ Πλαυτιανὸς εφ' ἑτέραις εἰσελθὼν εἰλπίσιν, ὥρᾳ τὸς βασιλέας ἀμφοτέρους εφεσωτας, συλληφθείς τε κατείχετο, ἐκπλαγείς τε τῷ περάγματι, ἐδεῖτο, καὶ ἐλιπάρει. ἀπελογεῖτο τε, πάντα φάσκων λόγῳ εἶναι, καὶ συσκεψεῖται αὐτῷ, καὶ δρᾶμα ἐσκεδάσαι. Πολλὰς δὲ τὰ μὲν Σεβῖρος ὄνειδίζοντος δέργεσίας τε καὶ τιμᾶς, τὰ δὲ πίσεώς τε καὶ δύνοίας τῆς αὐτοῦ ψυχομιμήσκοντος, ἡρέμα πως ὁ Σεβῖρος ὑπήγετο πειθοῖ τῷ πόδε Πλαυτιανῷ λεγομένῳ, εἴς τε δὴ υπερφάνη τῷ Θάρακος μέρος, κατερράχθείσης τῆς ἐπ' αὐτῷ εἰδῆτος. Ὅπερ ἴδων ὁ Αὐτωνῖνος, νέος Θρασύς, Θυμοειδῆς τε, καὶ φύσει μισῶν τὸν αὐθρωπον,, Αὖλας περὸς δύω, ἔφη, παῦτα τί αὐτὸν κατείχειναι; ἢκεις περὸς βασιλέας ἐσσέρας, μὴ κελδόσαντας· ὁ δὲ Θάραξ σοὶ τί βλέπει; τίς δῶ εἰς ἐσίασιν οὐ καῦμον ἐπλισμόνος ἐρχεται; καὶ παῦτα εἰπὼν κελδέει τῷ χιλιάρχῳ, τοῖς τε περάστι, απασαμένοις τὰ ξίφη, φονεύσαι τὸν αὐτὸν, ὡς ὁμολογουμένως πολέμιον. Οἱ δὲ μὴ μελλόσαντες κελδόσαντας τῷ νέῳ βασιλεῖ πείθονται· αἰδεράστι τε αὐτὸν, καὶ τὸ σῶμα ρίπτεσιν εἰς τὸν

λεωφόρον, ως αὐτὸν πᾶσι Φανερὸν γένοιτο, καὶ τὸν
μισθύντων ὑβελαθείη : Τάχτῳ μὲν δὴ τῷ τέλει
Πλαυτιανὸς ἐχρήσατο, ἀπλίντῳ τε Ζήσας παύ-
των ὄπιδυμίᾳ, καὶ χρησάμενος δὲ τῷ τέλει ἀπί-
τῳ ὑπηρεσίᾳ.

K E ΦΑΛΑΙΩΝ ΙΓ.

τὸν Σεβαστόν. Καὶ γὰρ ἔκεινος, τοῖς Αὐτωνί-
τε παισὶ πολεμίας θύραιμά, ὃντος ἐχρήσατο ·
αὐτὸς δὲ ἐπειρᾶτο συνάγειν ἀεὶ τὰς παιδας
εἰς φιλίαν, καὶ προΐέπειν εἰς ὁμόνοιαν, καὶ συμ-
φωνίαν, μέθων τε ἀρχαίων καὶ δραμάτων ὑπε-
μίμησκεν αὖτις, βασιλέων ἀδελφῶν συμφορὰς
εἰκαστεως διηγέμματος. Θησαυρός τε καὶ νεώς,
πάντας εδείκνυε χηράτων πλήρη, πλευτόν τε καὶ
διάματον ωκεανοῦ εἴσεθε εἰξωθεν ἐπιβαλεύσας. το-
σαύτις μιστὶς στοιχοί περικτίας, ως ἀφειδῶς
καὶ δαψιλῶς τοῖς στρατιώταις χορηγεῖν, τῆς τε
Εργατικῆς διάματος αὐτῆς τε βαπτισιαθείσης,
καὶ στρατοπέδῳ πρότερον τῆς πόλεως ὁδρυθεί-
σος, ως μηδεμίαν εἶναι δύναμιν εἰξωθεν εἰχέγγ-
γυον, μηδὲ αὐτίπαλον πλήθει στρατό, μήτε με-
γέθει σωμάτων, μήτε χηράτων περικτία.
Πλεύ, ωδὴν ὄφελος τάτων πάντων ἐλεγε, σα-
στιεζόντων πρὸς ἄλληλας, τῷ τε πολέμῳ σύδου
ὄντος. ὁ μὲν δὴ τοιαῦτα τινα λέγων ἐκάστοτε,
ποτὲ μορίλιπαρῶν, ποτὲ δὲ ἐπιπλάττων, σω-
φρονίζειν αὐτὸς ἄμα, καὶ συνάγειν ἐπειρᾶτο.
Οἱ δὲ τοι γε ἐπείθοντο, ἀφειδῶν δὲ, καὶ
ἐπεδίδοσσαν εἰς τὸ χεῖρον. ἀτε δὲ νεωνίας σφε-
ύωντας, καὶ ωδὴ βασιλικῆς ἐξεστίας εἰς πά-
τας ιδονῶν ὄρεζεις ἀπλήστις ὄρμώμαστις, ἐκά-
στοι τῇδε κολακούσσοντων αὐθεῖλκον πρὸς αὐτὸς, ω-
μόνον ὑπιρετόμησοι ταῖς ἐπιθυμίαις αὐτοῖς, καὶ
ταῖς ψεύτῃ πὲ αἰχισα πτυχαῖς, ἀλλὰ καὶ δεῖ τι
καὶ τὸν ἐξερέσκοντες, δι' εἰς διφραστήσιμον ὅρ-

έκολακεν, λυπήσασι δὲ τὸν αδελφόν. Ήδη γάρ τινας καὶ λαβὼν ὅπλα τοιαύτας ὑπηρεσίας ὁ Σεβῖρος, ἐκόλασεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ.

Αχάλλοντι δέ αὐτῷ ὅπλα ποιάτῳ βίῳ τῷ παιδῶν, καὶ τῇ φύσῃ τὰ θεάματα ἀπερεπεῖ αὐτῷ, ὅπιστέλλει ὁ τῆς Βρεττανίας ήγείμυρος, σασιάζειν τὰς ἐκεῖ Βαρβάρων φάσκων, καὶ κατέβοχοντας τῷ χώρᾳ, λείαν τε ἀπάγειν, καὶ πορθεῖν τὰ πλεῖστα. δεῖδαι τόνυν χειρὸς πλείουν, φρὸς Βούθρων τῷ τόπῳ, ἢ βασιλικῆς ὄπιδημίας. Οὐ δέ Σεβῖρος ἀσμαίως ταῦτα ἀκόσας, φύσει μὲν καὶ φιλόδοξος ἄλλως ὑπάρχων, καὶ μὲν τὰς ύπὸ Αὐτολαῖς, καὶ Αἴρητῷ νίκας, καὶ προσηγορίας, βαλόμυρος καὶ καὶ Βρεττανῶν ἔγειραι ἕόπια, ἔτι δέ καὶ τὸς οἰκείας ἀπαγαγεῖν τῆς Ρώμης θέλων, ώς οὐ νεάζοισθεν τὸ στρατιωτικῷ βίῳ καὶ σώφροντι, ἀπαχθανίτες τῆς οὐ Ρώμης έρυφης καὶ διαιτης, ἐπαγγέλλει τῷ εἰς τῷ Βρεττανίαν ἔξοδον, πρεσβύτης τε ἢδη ὁν, καὶ ψάλτης τῆς ἀρθείτιδος νόστηκάμνων· ἀλλὰ τὰ τῆς Φυχῆς αὐτῷ ἐρρώτο ύπερ παύτα νεανίαν. Τὰ πλεῖστα γάρ καὶ φοράδης φερόμυρος, τῆς ὁδοιπορίας εἶχετο, πάντοτε ὅπλα πολὺ μείνων αἱεπαύετο. Αὐτούς τῷ οὖτε δέ μια τοῖς πατέρι, παντὸς λόγῳ, καὶ ελπίδος

δος θάττου, τὸν ὀκεανὸν Λαπλόσας, Βρετ-
ταγοῖς ἐπέση, τάς τε πανταχόθεν σρατιώτας α-
θροίσας, καὶ διώμαν πολὺν ἀγείρας, τὰς φορὸς
τὸν πόλεμον παρεσκεψάζετο. Οἱ δὲ Βρεττανοὶ τῇ
τῷ Βασιλέως ἐκπλαυόμενοι αἰφνιδίῳ βόμβηρίᾳ,
διώμαντες ακάστατες παμπλείσιν ἐπ' αὐτὰς ἀ-
θροιστεῖσαι, φρεσβείας ἐπεμπονοῦ, φέρετε εἰρώνεις
διελέγοντο, λαπολογεῖσθαι τε ἐβόλοντο πρὸς τὰ
προιμαρτιμά. οἱ δὲ Σεβῆρος Λαζήβας τε χό-
ρα ζητῶν, ως αὖ μὴ πάλιν εἰς τὴν Ρώμην ἐ-
πείγοντο, εἴτι δὲ καὶ βαλόμβος φρεσκήσασαι
τὴν καὶ Βρεττανῶν νίκην τε, καὶ προσηγορέαν, τὰς
μὲν φρεσβεις αὐτῷ αὐτάκτοντες ἐπειψόν, δύτη-
πιζε δὲ τὰ πρὸς τὴν μάχην. Μάλιστα δὲ γε-
φύραις διχλαμβάνειν ἐπειράτο τὰ έλαδη χω-
εία, ως αὖ ἐπ' ασφαλῆς βαίνοντες οἱ σρατιώ-
ται, ράδιως τε αὐτὰ διατέχοισι, καὶ ἐπ' ὄχυρῷ
βίματος ἐδραίως ἐσῶτες μάχοντο. τὰς πλεῖ-
στὰς τῆς Βρεττανῶν χώρας βπικλυζόμενα ταῖς τῷ
ἄκενχος σωεχῶς αύπωτισιν, ἐλαδη γίγνεται,
οἵς εἴδος πιστοὶ μὲν Βαρβάροις ξυνήχεδαι τε,
καὶ διαθεῖν βρεχομένοις μέχρις ιξύων. Γυμνοὶ
γάρ ὅντες τὰ πλεῖστα τῷ σώματος, τῆς ἰλύος
καταφρονύσσιν. οὐδὲ γάρ εἴδητος ἴσασι χρῆσιν,
εἰλλὰ τὰς μὲν λαπάρας καὶ τὰς ἔαχίλας κοσ-
μῆσι σιδήρῳ, καλλώπισμα τότο, καὶ πλέπου
σύμβολον νομίζοντες, ὡσερ τὸν χυσὸν οἱ λο-
ποὶ Βάρβαροι. Τὰ δὲ σώματα σιζονται χα-
φαῖς ποικίλαις ζώων παντοδαπῶν καὶ εἰκόσιν. ο-

δοι εδάμφισύνται, ἵνα μὴ σκέπωσι τὸ σώματος τὰς γεαφάς. εἰσὶ δὲ μαχιμάτοι πέντε, τρία φυνικάτατοι, ἀστίδα μόνην σκηνὴν περιβεβλημένοι, καὶ δόρυ. Ξίφος δὲ παρηρημένοι γυμνοὶ σώματος. Θάρακος δὲ οὐ κράνες ὡς τοσασι χῆσιν, εἰπόδιον νομίζοντες τορὸς τῶν δίοδον τῷ ἑλῶν, ὃς ὁν τῆς αὐτοῦ μιάσεως, καὶ παγυπτοτες, οὐ κατ' ἐκείνου τῷ χώραν ἀπέρ; ζοφῶσις δει φεύγεται. Πρὸς δὴ ταῦτα οὐκέπιτυσι οἱ Σεβῖποις, ὅσα συνοίσειν ἔμελλε τοὺς Ρωμαίων στρατούς, λυπήσειν δὲ καὶ εἰποδιεῖν τῷ τῷ Βαρβάρων ὄρμιν. ὡς δὲ αὐτέρκως ὥφθη αὐτοῖς τὰ τορὸς τὸν πόλεμον δέξεπιδαι, τὸν μὴν νεώτερον τῷ υἱῶν, τὸν Γέταν καλέμφον, καταλιπὼν τὸν τὸν Ρωμαίων θάνατον δικάζοντά τε, καὶ τὰ λοιπὰ διοικήσοντα πολιτικὰ τῆς ἀρχῆς, δοὺς αὐτοῖς σωεδρες τῷ φίλων τὰς πρεσβυτέρες. τὸν δὲ Αὐτονῖνον καθαλαβὼν, ὥπλη τὰς Βαρβάρες οὐ πείγετο. ὑπερβάντος δὲ τῷ στρατῷ τὰ προβεβλημένα ρόματά τε, καὶ χώματα τῆς Ρωμαίων ἀρχῆς, συμβολαὶ καὶ ἀκροβολισμοὶ πολλάκις ἐγένοντο. Τροπαί τοῦ Βαρβάρων, ἀλλὰ τοῖς μὴν ράδιοι οὖν οὐ φυγῇ, καὶ μισθώθασκον, σὺ τέ δρυμοῖς, καὶ ἔλεσι, καὶ τῷ τῷ χωρέων γνώσει, ἀπέρ παντοι Ρωμαίοις ὄντα ἐμαγτία, πλειόνα παρέχε τῷ πολέμῳ τῷ ψεύτιβι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ.

Τὸς δὲ Σεβῆρον υἱουσὸν ὄντα, ἦδη νόσος
ἐπιμήκετέρω καταλαμβάνει. Οὐδέν αὐτὸς μὴ
λείπει τὸ μένειν οἶκοι, τὸν δὲ Αὐτωνῖνον ἐπει-
ρᾶτο ἐκπέμπειν διεικήσοντα τὰ σρατιωτικά. Ο-
δὲ Αὐτωνῖνος τῇ μὲν μηδὲ πρὸς τὰς Βαρβάρας μετέβη
εἰφρόντιζεν· ἐπειρᾶτο δὲ οἰκειώθαι τὰ σρατού-
ματα, καὶ πάντας αὐτοὺς εἰς αὐτὸν βλέπειν
μόνον. Εὐνυχότος πατὶ Βόπω τῷ μοναρ-
χίᾳ, Διοβάλλων τὸν ἀδελφόν. ο δὲ πατὴρ ἔπι-
πολὺ νοσῶν, καὶ πρὸς τὸν θαύματον Βραδύνων,
ἐπαχθῆς αὐτῷ, καὶ ὀχληρὸς ἐφαίνετο. Αὐτοῦ
πειθέτε τὰς ιαζάς καὶ ὑπιρέτας κακρυγῆσαι
τι περὶ τῷ Θεραπείᾳ τῷ γέροντι, ὡς αὐτὸν θάτ-
τον αὐτῷ ἀπαλλαγείν. Πλευρὰς μόλις ποτὲ
Σεβῆρος λύπῃ τὸ πλεῖστον Διοφθαρεῖς, αἵτινες παύ-
σατο τὴν βίαν, ἐνδοξότατα βιώσας, ὅσον πρὸς
τὰ πολεμικὰ τῇ πόλει τοῦ βασιλέων. Καὶ τε γὰρ
ἐμφύλια κατέχθρῶν, καὶ τε ξύνα κατὰ Βαρβά-
ρων, τοσαῦτά τις πρὸς αὐτῷ ἥγειρε Βόπων. Βα-
σιλέσσας δὲ ὀκπωκαΐδεκα ἔτεσιν ἐπὶ παισὶν νεα-
γίαις διαδέχοις, αἵτινες παύσατο, χρήματά τε αὐτοῖς
κατελιπὼν ὅσα μηδεὶς πάποτε, καὶ δύωαιν
σρατιωτέρω αὐτοιγώντον. ο δὲ Αὐτωνῖνος, τὰ
Παῖδες διαδεκαόντος, λαβέμενος στέφασίας, δι-

Ωὕς ἀφ' ἐσίας πάντας φονδέειν ὥρξατο. τάξτε ἴδεῖς αὐτῶν (οἱ μὴ υπήκοσαν αὐτῷ, κελσόσαντι κακρυγῆσαι, καὶ τὸν Θάνατον ἐπεῖξαι τῷ γέροντος) τάξτε ἔροφεis αὐτῷ, καὶ τῷ αδελφῷ, ἐπειδὴ προσέκειντο λιπαροῦτες αὐτὸν ύπερ ὄμονοίας. Οὐδούτα δέ εἴασε πλημμέθαι τῷ ἐν τιμῇ θρονίῳ, ή Θεραπείᾳ τὸ γέροντος, ίδίᾳ τε δώροις καὶ μεγάλαις ἀποχέσεσι τὰς τῇ στρατοπέδων ἤγριμψες ἐθεράποδες, ὅπως αὐτοίσι τὸν στρατὸν δόποδεῖξαι μόνον αὐτοκράτορα, καὶ πᾶσαι μηχανὴν καὶ τῷ αδελφῷ εἶντει, καὶ μὴν ἐπειδει τὸ στρατιωτικόν. μεμυημόι δὲ τὸ Σεβίρι, καὶ ὅτι ἀμφοτέροις ἵσται δὴ ἐκ παιδῶν πλευρέψεις, ἵσται αὐτοῖς ύπηρεσίαν καὶ εὔνοιαν παρείχοντο. Οὐδὲ Αὐτωνῖος, ἐπεὶ μὴ προεχώρει αὐτῷ τῷ στρατοπέδῳ, απεισάμφιος πρὸς τὰς Βαρβάρας, δάστε εἰρηώνω, τέτε πιστὸν λαβὼν, ἐξέμετε τὰς Βαρβάρας, πρόστε τὸν αδελφὸν ἦδη καὶ τὴν Μιτέρα ἡπείρυτο. Ως δὲ καὶ τὸ αὐτὸν εὑρόντο, συνάγειν αὐτὸς ή Μίτιρ ἐπειράτο, καὶ οἱ ἐν αξιώσει ὄντες, καὶ σωεδροὶ παῖδες φίλοι. οὐδὲ Αὐτωνῖος πάντων αὐτῷ πρὸς αὖ βέβλεπο ἐναντιώμενον, αὐτάγκῃ μᾶλλον, η γνῶμη ἐς ὄμονοιαν καὶ φιλίαν ἐπίπλασον μᾶλλον, η ἀληθῆ πλεύγετο. ὅπω δὴ τὰ τῆς βασιλείας ἀμφότεροι διοικοῦτες ἐν ὄμοτιμῷ ἀρχῇ, ἀπέραι τῆς Βρεττανίας ἡ Θέλησαν, εἴς τε τὴν Ρώμην ἡπείχοντο, κομίζοντες τὰ τὸ Παρθὸς λείψανα. τὸ δὲ σωμάτιον πνεὺ πλευράδοιτες, τὴν

τε κόνιτρ σωὶς ἀρώμασιν εἰς κάλπην ἀλαβάσιρα
 ἐμβαλόντες, ἀπεκόμιζον εἰς τὴν Ρώμην, εἰς
 τὰ βασίλεια διποθισόμενοι ἱερὰ μυήματα. Αὐ-
 τοὶ δὲ τὸν σρατὸν ἀναλαβόντες, νικιφόροι δὴ
 καὶ Βρεττανῶν εἰς τὴν αὐτικειμένην Γαλλίαν ἔχ-
 βαύτες, πὺν Σκεακὸν ἀφίκοντο. Οὐπως μὴ δὴ
 Σεβῆρος τὸν βίον μετίλαξε, καὶ οἱ παιδεῖς ἀν-
 τῷ τὴν ἀρχὴν διεδίξαντο, ἐν τῷ βιβλίῳ τα-
 τῷ δεδίλωται.